

rede i Anmærkningerne til de store Bevillinger til Ringgive—Give, Sønderomme—Houen og Følding—Assens Pastorat i Ribe Stift, der findes opførte paa Finansloven for 1905—06, blev det berørt, at det i Fremtiden yderligere vilde være ønskeligt at opføre ny Kirker henholdsvis i Ringgive Sogns vestlige Del og i Give Sogns vestlige Del. Der er for Ringgive Sogns Vedkommende Enighed om, at den ny Kirke bør ligge i Langelund. At denne ikke er optagen paa det foreliggende Finanslovsforslag, skyldes dels Hensynet til, at de to Sogne først maa være adskilte og have faaet hver sin Præst, før der kan være Tale om at bygge flere Kirker i Sognene, og dels Hensynet til, at der paa saa mange Steder i Ribe Stift trænges haardt til, at Kirkeforholdene forbedres og ny Kirke opføres, saa det vilde være nogen Uret mod disse Egne, om en enkelt Egn i saa kort et Tidsrum fik saa store Bevillinger. Derfor hedder det ogsaa i Anmærkningen til Finansloven for 1905—06 om de ny Kirker i Ringgive og Give, at de „eventuelt senere ville være at opføre“. I øvrigt vil man nu snart kunne skride til Adskillelsen af Ringgive og Give Sogne, efter at de langvarige Forhandlinger om Præstegaardsforholdene fornylig ere afsluttede. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) takkede for Forslaget om en ny Kirke i Stenderup; men han ønskede desuden en Kirke i Skovlunde, ligeledes i Ansager Sogn. Ja, jeg har erfaret, at man i Skovlunde er mindre veltilfreds med, at Stenderup faar en ny Kirke. De ville nemlig derved faa Eftermiddagstjeneste hveranden Søndag i Hoved-Kirken i Ansager, hvad der for Skovlunde med den lange Kirkevej kan have Ubehageligheder paa de korte og mørke Dage. Men dette er jo dog ikke anderledes end paa mange Steder, hvor man har to Kirker, og dermed skiftende Eftermiddags- og Formiddagstjeneste. Imidlertid har man fra Skovlunde saa langt til Ansager, at de med Tiden bør have en Kirke der paa Stedet. Det ærede Medlem vil ogsaa se, at Ministeriet udtaler i Anmærkningerne, at Skovlunde er med paa den af Biskoppen approberede Plan for en Ændring af Kirkeforholdene i Slaugs Herred og det tilgrænsende Ansager Sogn. Men det ærede Medlem vil sikkert ogsaa erkende, at Sagen ikke er givet bare ved, at vi til Forslaget om en Kirke i Stenderup føjede Forslag om en Kirke i Skovlunde. Præsten vilde da faa 3 Kirker, og nu om Dage at oprette 3-Kirke-Pastorater

bør der ikke være Tale om. Til Planens hele Gennemførelse for den paagældende Egn hører Oprettelse af et nyt Præsteembede og 3 ny Kaldskapellanier. Ansager Sogn skal derefter have 1 Præst og 1 Kaldskapellan til Ansager, Stenderup og Skovlunde Kirker. Før dette er ordnet, vil der ikke paa en Gang kunne opføres 2 ny Kirker i Sognet. Derfor er Begyndelsen gjort med Stenderup Kirken, hvor der allerede i de sidste 4 Præsters Tid har været afholdt Gudstjeneste i Skolen, og hvor man i lange Tider har arbejdet for en Kirke. Naar det derefter er blevet ordnet med 2 Præster i Sognet, vil Turen kunne komme til Skovlunde. — Dernæst har der været fremsat Spørgsmaal om en ny Kirke i Faurholt, Ikast Sogn. Jeg indrømmer, at der er ogsaa Trang til en Kirke der, og der er ogsaa Enighed om Pladsen. Men for at denne Sag kan gennemføres, gælder det ligesom i Ansager Sogn, at der behøves en Hjelpepræst. Da det er meget tvivlsomt, hvor denne Hjelpepræst bør have sin Bopæl i det udstrakte Pastorat, antages det for rettest, at Sagen foreløbig ordnes med, at der gives Sognepræsten en Kapellan. Men hertil og til Befordring kræves mindst 1,200 Kr. aarlig, som altsaa maa ordnes forud for selve Bevillingen til Kirken, og derom maa der ogsaa forhandles med Præsten. Herpaa staar denne Sag foreløbig. — Om Sønder Følding Kirke, hvorom der ligeledes er spurgt, har der været forhandlet med Stiftsøvrigheden; Sagen er i Øjeblikket hos den kgl. Bygningsinspektør.

Det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) henstillede til mig, at Ministeriet ved Udvælgelsen af de Ansøgninger til ledige Præsteembeder, som udsendes til Menighedsraadene, gik „saa langt ned blandt de unge som muligt“. Dette er et Spørgsmaal, som meget ofte forekommer i Praksis. Jeg skal her uden nærmere at gaa ind paa Spørgsmaalet om Udsigterne for en kommende Præstevalglov og Præstelønningslov indskrænke mig til ganske nøjternt at erindre om, at jeg virkelig ogsaa maa tage mig af de ældre Præster. Havde vi ikke Loven om Menighedsraad, og Ministeriet som forhen ene stod for disse Embedsbesættelser, saa vilde der jo her som overalt ved Embedsbesættelser blive taget visse Anciennitetshensyn. Ministeriet vilde holde sig blandt de ældre Ansøgere, og det maatte i de allerfleste Tilfælde føle sig bundet hertil, ligesom Tilfældet er indenfor de andre Etater. Ved Loven om Menighedsraadene har Ministeriet, kan man